

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/128/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8215200775
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8215200775.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v spore žalobcu: B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX J., právne zastúpeného JUDr. Jánom Jurčom, advokátom so sídlom Partizánska 5, 085 01 Bardejov proti žalovanému: E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/X, XXX XX J., právne zastúpeného JUDr. Matúšom Hribom, advokátom so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 2C/90/2015-37 zo dňa 25.05.2017 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalovaného.

Potvrďuje rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, stranám náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd úplne vylúčil žalovaného s užívania rodinného domu súp. č. XXX, v k.ú. J.. Žalobca poukázal na to, že v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/184/2014 na Okresnom súde Bardejov bol žalovaný obvinený z prečinu ublíženia na zdraví, pretože XX.XX.XXXX mal v rodinnom dome žalobcu napadnúť svojho otca (žalobcu). Žalovaný sa aj v minulosti dopustil voči žalobcovi protiprávneho konania, porušovania občianskeho spolunažívania, ktoré bolo skončené v priestupkovom konaní, žalobcovi nie je známe, s akým výsledkom. Žalovaný vedie záhaľčivý život, nie je zamestnaný, nie je vedený ani ako uchádzač o zamestnanie, vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje. Na podnet matky sa voči žalobcovi správa neprímerane hrubo, ruší pokojné užívanie a spoluužívanie bytu v rodinnom dome č. XXX, nielen žalobcu, ale aj svoju matku a blízke okolie. Súd uviedol, že základným predpokladom pre vylúčenie z užívania nehnuteľností v zmysle § 705a Občianskeho zákonníka je tá skutočnosť, že musí ísť o spoločný byt či už manželov alebo rozvedených manželov, ku ktorému majú užívacie právo obaja bývalí manželia. V danom prípade bolo preukázané, že predmetný dom je vo výlučnom vlastníctve žalobcu, nejedná sa ani o spoločné nehnuteľnosti strán konania, a preto nie je žalobe vyhovieť a žalovaného vylúčiť z užívania domu. Ustanovenie § 705a Občianskeho zákonníka vyžaduje aj ďalší zákonný predpoklad, a to spoločné bývanie bývalých manželov. V danom prípade by namiesto bola aplikácia ust. § 126 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zistenie právneho záujmu žalobcu na vypratanie nehnuteľností. Súd poukázal na to, že z výsluchu svedkyne bolo zistené, že žalovaný žije v K., kde pracuje a aj sa tam usadil. Nemá záujem vrátiť sa do domu žalobcu a na zotrvanie v rodinnom dome vo vlastníctve žalobcu nie je odkázaný. Od nariadenia predbežného opatrenia v roku 2015 sa strany sporu nestretli, nekontaktujú sa, žalovaný žije v K.. Nejaví záujem o užívanie nehnuteľnosti, z

ktorej ho žalobca žiada vylúčiť. Preto súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 257 CSP, za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval skutočnosť, že sa jedná o spor medzi najbližšími príbuznými, rodičom a jeho dieťaťom, ktorých vzťahy sú vážne nashtrbené a ku konfliktom dochádza z oboch strán.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že niet pochyb, že súd prvej inštancie vec správne právne kvalifikoval, pokiaľ ide o použitie § 3 ods. 1 a § 126 OZ. Poukázal na to, že uznesením súdu prvej inštancie 2C/64/2015 zo dňa 30.01.2015 v spojení s uznesením odvolacieho súdu predbežným opatrením žalovanému bolo uložené povinnosť predmetný dom opustiť a nevstupovať do tohto domu. Zároveň žalobcovi bolo uložené podať žalobu vo veci samej, čo žalobca aj splnil, čím sa žaloba stala dôvodnou. Aj preto, že žalovaný po požití alkoholických nápojov bol agresívny, pričom hrozba psychického, resp. fyzického násillia ostala, mal súd žalobe vyhovieť, pretože rozhodnutie pôsobí a má pôsobiť preventívne. Nie je potrebné preukazovať právny záujem, lebo nejde o určenie vzťahu k nehnuteľnosti, ale o vylúčenie z užívania nehnuteľnosti. Nevykonaním navrhovaného dôkazu výpisom z ústrednej evidencie priestupkov nedošlo k zisteniu intenzity a rozsahu neoprávneného zasahovania žalovaného do pokojného užívania nehnuteľnosti. Skutočnosť, že žalovaný sa nekontaktoval so žalobcom, nedomáhal sa spoločného užívania nehnuteľnosti, pracuje a býva v K. a na návštevy chodí len k matke, nie sú dôvodom na zamietnutie žaloby. Pretože ak by sa žalovaný správal opačne, vystavil by sa trestnému stíhaniu pre prečin marenia súdneho rozhodnutia. Nesúhlasil s rozhodnutím o náhrade trov konania, podľa názoru žalobcu bol prinútený pre správanie sa žalovaného podať návrhy a za tým účelom použil finančné prostriedky na účelné bránenie svojho práva. Strany konania sú blízkymi príbuznými, čo nemôže byť dôvodom osobitného zreteľa, práve naopak, syn vo veku XX rokov fyzicky napadol svojho otca vo veku XX rokov, ktorý by mal dať nielen ako otcovi úctu, ale aj ako staršiemu človeku. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

3. Proti rozhodnutiu podal odvolanie aj žalovaný, a to len proti výroku o trovách konania. Odvolanie bolo súdu prvej inštancie doručené 14.07.2017, pričom rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručené 28.06.2017.

4. Žalobca ani žalovaný sa nevyjadrili k odvolaniu protistrany.

5. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne a odvolanie žalovaného je potrebné odmietnuť. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje. Žaloba sa nestala dôvodnou len preto, že pri nariadení predbežného opatrenia bolo žalobcovi uložené podať žalobu. Na to, aby súd žalobe vyhovel, je potrebné preukázať jej dôvodnosť, čo sa v tomto prípade nestalo.

6. Správne súd prvej inštancie uviedol, že nie sú splnené predpoklady na aplikáciu § 705a Občianskeho zákonníka, pretože sa nejedná o dom, ku ktorému majú užívacie právo obaja účastníci (žalovaný užívacie právo nemá). Dôvodom pre vylúčenie žalovaného z užívania nehnuteľnosti (za použitia ustanovenia § 126 OZ) by mohla byť skutočnosť, že žalovaný predmetnú nehnuteľnosť reálne užíva spoločne so žalobcom (a správa sa k nemu v rozpore s dobrými mravmi). Táto skutočnosť však v konaní nebola preukázaná, práve naopak, bolo preukázané, že v čase vyhlasovania rozhodnutia súdu prvej inštancie (a aj dlhší čas predtým) žalovaný v tejto nehnuteľnosti nebýva a ani o bývanie v tejto nehnuteľnosti nejaví záujem. Za týchto okolností správne súd prvej inštancie uviedol, že nie sú splnené predpoklady na aplikáciu § 705a Občianskeho zákonníka, ani na postup podľa § 126 Občianskeho zákonníka. Na tomto závere nič nezmení ani navrhovaný dôkaz, a to vyžiadanie záznamov o priestupkoch žalovaného, pretože súd vychádzal zo skutočnosti, ktorú v odvolaní žalobca nespochybňuje, teda že žalovaný sa nedomáha užívania tohto domu. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, aj podľa názoru odvolacieho súdu osobitosti prípadu zodpovedá rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, aj odvolací súd je toho názoru, že je potrebné prihliadnuť na to, že sa jedná o vzťah medzi najbližšími príbuznými, kde k sporom dochádza z oboch strán.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie bol právnomu zástupcovi žalovaného doručený 28.06.2017, v rozsudku je uvedená správna lehota (15 dní od doručenia) na podanie odvolania. Zo spisu vyplýva, že odvolanie

právny zástupca žalovaného podal elektronicky 14.07.2017, teda po uplynutí odvolacej lehoty, ktorá uplynula dňom 13.07.2017. Preto bolo jeho odvolanie odmietnuté postupom podľa § 386 písm. a) CSP.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, a § 257 CSP. Za dôvody hodné osobitného zreteľa súd rovnako ako v prvostupňovom konaní považoval blízky príbuzenský vzťah účastníkov konania a skutočnosť, že spor vznikol zo vzájomných konfliktov medzi stranami.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.